

Evanghelia zilei de duminică: administratorul credincios și înțelept

Comentariu la a XIX-a duminică de peste an (Ciclul C): „Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”. Să ne ridicăm privirea dincolo de ceea ce este trecător și să privim spre comoara care ne așteaptă. Astfel, vom lucra cu dreptate și milostivire.

Evanghelie (Lc 12,32-48)

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi:

„Nu te teme, turmă mică, pentru că i-a plăcut Tatălui vostru să vă dea împărăția. Vindeți ceea ce aveți și dați de pomană; faceți-vă pungi care nu se învechesc, comoară nepieritoare în ceruri, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu o roade. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră. Să fie mijlocul vostru încins și luminile aprinse, iar voi fiți asemenea oamenilor care-și așteaptă stăpânul să se întoarcă de la nuntă ca să-i deschidă de îndată ce vine și bate la ușă. Fericiți acei servitori pe care stăpânul îi găsește veghind atunci când se întoarce! Adevăr vă spun, se va încinge, îi va așeza la masă și, venind, îi va servi. Fie că va veni la miezul nopții, fie că va veni spre dimineață și-i va găsi astfel, fericiți vor fi! Să știți aceasta: dacă stăpânul casei ar ști ora la care vine hoțul, nu ar lăsa să i se spargă casa. Fiți și voi pregătiți pentru că Fiul Omului va veni la ora la care nu vă așteptați”.

Atunci Petru a zis: „Doamne, pentru noi spui parabola aceasta sau pentru toți?”

Domnul i-a spus: „Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate bunurile sale. Dar dacă acel servitor spune în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină» și începe să-i lovească pe servitori și servitoare, să mănânce, să bea și să se îmbete, stăpânul servitorului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și la ora pe care nu o știe, îl va pedepsi aspru și îi va face parte printre cei necredincioși. Acel slujitor care cunoaște voința stăpânului său, dar nu a pregătit și nu a făcut după voința lui, va primi multe lovituri; cel care nu a

cunoscut, dar a făcut lucruri care merită lovituri, va primi puține; cui i s-a dat mult, mult i se va cere, iar cui i s-a încredințat mult, i se va cere și mai mult”.

Comentariu la Evanghelie

Isus se adresează ucenicilor Săi, învățându-i să aibă grijă de poporul lui Dumnezeu care le-a fost încredințat. Folosindu-Se de câteva parabole și comparații, indică stilul de viață care trebuie să-i caracterizeze pe păstorii Bisericii.

Mai întâi, deoarece trebuie să trăiască intens, cu măreția celui care are inima plină de idealuri, îi cheamă să fie sobri și dezlipiți de bogății. Dumnezeu este Tată, și va avea grijă de ei și de nevoile lor, așadar nu au nevoie să strângă

comori pentru ei înșiși. Isus îi invită să trăiască după o logică a iubirii, care să se manifeste în mod deosebit prin atenția față de ceilalți.

Le înalță privirea spre cele de sus, pentru ca să ia în considerare valorile după care să-și orienteze viața, știind că vor trebui să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu. Cele două parabole din Evanghelia acestei duminici sunt o îndemnare prietenoasă la vigilență. Cu exemple luate din viața obișnuită a timpului Său, Domnul îi cheamă să fie treji și să rămână veghetori.

Benedict al XVI-lea spune că „această vigilență înseamnă, pe de o parte, ca omul să nu se închidă în momentul prezent, abandonându-se lucrurilor tangibile, ci să-și ridice privirea dincolo de ceea ce este trecător și de urgențele sale. Este vorba de a avea privirea ațintită spre Dumnezeu, pentru a primi de la El criteriul și

capacitatea de a acționa în mod drept. Pe de altă parte, vigilența înseamnă mai ales deschidere spre bine, spre adevăr, spre Dumnezeu, în mijlocul unei lumi adesea de neînțeles și asaltate de puterea răului. Înseamnă ca omul să caute cu toate puterile și cu mare sobrietate să facă ceea ce este drept, trăind nu după propriile dorințe, ci după orientarea credinței”[1].

Toate acestea sunt ilustrate de Isus prin parabolele servitorilor veghetori (Lc 12,35-40) și ale administratorului fidel și prudent (Lc 12,42-48). Atât cuvântul „servitor” (doulos, în greacă), cât și „administrator” (oikonomos) sunt termeni care, în Biserica primitivă, îi desemnau pe cei care trebuiau să se îngrijească în mod special de ceilalți frați în credință. Astfel, de exemplu, însuși Sfântul Paul se prezintă ca „Paul, servitor al lui Isus Cristos” la începutul Scrisorii către Romani

(Rom 1,1), dorindu-și să fie considerat de credincioși drept „administrator al misterelor lui Dumnezeu” (1 Cor 4,1) și, în continuitate cu ceea ce Isus învățase în această parabolă, precizează că „ceea ce se cere de la administratori este ca fiecare să fie găsit credincios” (1 Cor 4,2).

Printre sarcinile „administratorului” fidel, Isus indică mai întâi aceea de „a da rația de hrană la timpul potrivit” (v. 42). Cel mai probabil, nu este vorba doar despre chestiuni alimentare, ci, în mod discret, face aluzie la Euharistie. Principala misiune a urmașilor Apostolilor și a colaboratorilor lor în preoție constă, fără îndoială, în a pune la dispoziția poporului creștin hrana sufletului.

Venirea glorioasă a lui Cristos, pentru a judeca viii și morții, nu trebuie privită cu teamă de cei care au fost servitori fideli, căci El însuși

Se va pune să-i slujească în acel moment: „Adevăr vă spun, că își va încinge mijlocul, îi va pune să stea la masă și, apropiindu-Se, le va sluji” (v. 37). „Aceasta implică – comentează de asemenea Benedict al XVI-lea – certitudinea în speranță că Dumnezeu va șterge orice lacrimă, că nimic nu va rămâne lipsit de sens, că orice nedreptate va fi depășită și dreptatea va fi instaurată. Victoria iubirii va fi ultimul cuvânt al istoriei lumii”[2].

[1] Joseph Ratzinger-Benedict al XVI-lea, *Isus din Nazaret II. De la intrarea în Ierusalim până la Înviere* (Editura Galaxia Gutenberg, 2012).

[2] *Ibidem*.

Francisco Varo

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-duminica-
administratorul-credincios-si-intelept/
\(03.04.2026\)](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-duminica-administratorul-credincios-si-intelept/)